

ПЕЙО ЯВОРОВ – ДРАМАТУРГ И РЕЖИСЬОР В НАРОДНИЯ ТЕАТЪР

Пейо Яворов работи като артистичен секретар в Народния театър от 5 август 1908 г. до 30 юни 1912 г. – време, през което поетът осъществява значителна и много важна за развитието на театралното дело у нас дейност. Назначен е в Народния театър по личното настояване на тогавашния директор Пенчо Славейков, който обосновава искането си в писмо до Министъра на народното просвещение по следния начин: „...фалшиво е означено в Правилника на Народния театър, че драматурга трябва да има специално филологическо образование. Тук трябва поет, а не буквояд, трябва човек, който практически да владее формите на мерената и не мерената поетическа реч. За такъв аз настоявам да бъде назначен Яворов...“¹ Вследствие на това искане се открива специална длъжност – артистичен секретар, на която е назначен Яворов, който, докато чака назначението си, започва да работи като драматург още през май. Това потвърждават и думите на самия Яворов: „Славейков ми остави един куп ръкописи било за рецензия, било за поправка...“².

Когато постъпва в Народния театър, Яворов вече е направил първите си драматургични опити, има и опит като театрален критик и е добре запознат с техниката на драмата. „Имай предвид, че съм театрален критик и през това време съм разложил толкова драми – споделя той пред Михаил Арнаудов. – Имам за драмата добра ориентация, и то ориентация не само на разума, но и на чувството. Аз съм чел Аристотеля, неговата „Поетика“, чел съм немци, на руски... За свой собствен интерес аз съм анализувал произведенията на Ибсена, на Шекспира, на Хауптмана, търсейки техните особености, техните отстъпления и пр.“³

Работата на поета като *драматург* в Народния театър е насочена главно в следните насоки: съставяне на репертоара, рецензиране на всички постъпили в театъра пиеси, подготвяне на драматургични анализи на предлаганите за поставяне пиеси, грижа за правилен и чист български език на сцената, главно чрез усилена работа с артистите и чрез осигуряване

¹ Цит. по: Кортенска, М. Културната мисия на кръга „Мисъл“. С., 2008, с. 319.

² Пак там.

³ Арнаудов, М. Към психографията на П. К. Яворов. С., 1916, с. 49.